

πολλά θύματα, και πρό πάντων ἡ ἐφαρμογὴ τῆς δημοσίας καὶ τῆς κατ' οἶκον ὑγιεινῆς.

Τῆς μέσης λοιπὸν διαρκείας τῆς ζωῆς οὕσης τεσσαράκοντα ἐτῶν, ὁ ἄνθρωπος εἶνε καλὸν νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του κατὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην· ἀλλὰ πρό πάντων εἶνε καλὸν νὰ προσπαθῆσῃ νὰ παρατείνῃ καὶ ἐπέκεινα τοῦ ὁρίου τούτου τὴν διάρκειαν τῆς ὑπάρξεώς του. Διότι ὁ ἄνθρωπος ἐπισπεύδει τὸ τέλος του διὰ τῶν καταχρήσεων παντὸς εἶδους, ὁποῖα ἡ κατάχρησις τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἡδονῶν, οἱ ἐκ τῶν ὑποθέσεων δυσάρεστοι περισπασμοὶ, οἱ κόποι, ἡ κατάχρησις τῶν πνευματικῶν ποτῶν, ἀπερισκεψίαι κτλ. Ταῦτα εἶνε οἱ μεγαλείτεροι ἐχθροὶ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐξ ἐναντίας οἱ ὄροι τῆς μακροβιότητος, πλὴν ὅσων ἀνωτέρω ἀπηριθμήσαμεν, εἶνε καὶ ὁ γαλήνιος βίος, εὐτυχῆς γάμος καὶ τεκνοποιήσις, διότι ὁ ἐγγαμὸς ζῆ κατὰ τὸ τρίτον πλειότερον παρὰ τὸν ἄγαμον, ἡ ἀπουσία ἀνωφελῶν φροντιδῶν, ἡ ἀπλότης τῶν ὀρέξεων, ἡ διατριβὴ εἰς τὴν ἐξοχὴν, καὶ κλίμα ὑγιεινόν. Γ.

## ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ

19.—Διατί τὰ ἀερόστατα ἀνίστανται εἰς τὴν ἀτμοσφαιραν, ἂν καὶ πολλάκις τὰ ἐπιβαρύνουσι μὲ μέγιστα φορτία;

Διότι, ὅπως ἐξηγήσαμεν εἰς προηγουμένην ἐρώτησιν, τὸ ὑδρογόνον διὰ τοῦ ὁποίου πληροῦσιν αὐτὰ εἶναι 13 ἕως 14 φορὰς ἐλαφρότερον τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Πολλάκις ἀντὶ ὑδρογόνου μεταχειρίζονται τὸ αερίοφως (γκάζ), διὰ τοῦ ὁποίου φωτίζεται καὶ ἡ πόλις μας κατὰ τὰς νύκτας.

Πρὶν ἢ ὅμως ἐφαρμόσωσιν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην τὸ ὑδρογόνον ἢ τὸ αερίοφως, μετεχειρίζοντο τὸν θερμὸν ἀέρα, ὡς τοῦτο ἐπέπομεν πολλάκις καὶ σήμερον εἰς δημοσίας διασκεδάσεις. Ὁ ἀήρ θερμαινόμενος διαστέλλεται, γίνεται ἐπομένως ἀραιότερος καὶ ἐλαφρότερος τοῦ περιβάλλοντος ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος. Εἰς τὸ κατώτερον μέρος τοῦ ἀερόςατου, τῆς ἀεροπόρου ταύτης σφαιρας, ὑπάρχει ὀπῆ, ἔνθα τίθεται θάμβαξ ἢ ἄλλο τι πεποτισμένον δι' οἶνοπνεύματος, τὸ ὅποιο ἀναφλέγεται. Ὁ ὀλίγος ἀήρ, ὁ ἐντὸς τοῦ ἀερόςατου εὐρισκόμενος, θερμαινόμενος ἐξογκοῦται καὶ καταλαμβάνει πολὺ μεγαλείτερον χῶρον.

Μεταξὺ τῶν μᾶλλον ρίψοκινδύνων ἀεροναυτῶν ἀναφέρουσι τὸν Γκαϊύ-Λουσακ (Gay-Lussac), ὅστις ἀνῆλθεν εἰς τὸ καταπληκτικὸν ὕψος τῶν 7 χιλ. μέτρων.

Πλείστοι ὅσοι προσεπάθησαν ν' ἀνεύρωσι τὸ μέσον διὰ τοῦ ὁποίου νὰ δύναται ὁ ἀεροναύτης νὰ διευθύνῃ τὸ ἀερόστατον κατὰ τὴν θέλησίν

του, ὡς ὁ πλοίαρχος ἀτμόπλοιοι, ἢ ἐν ἄλλαις λέξεσι τὸ πηδάλιον τοῦ ἀεροστάτου. Ἄλλ' ἢ λύσις τοῦ σπουδαίου τούτου προβλήματος δὲν εὐρέθη εἰσέτι.

## ΒΕΖΥΡΗΣ

Ἡ λέξις βεζύρης κατὰ τὴν κυριολεκτικὴν σημασίαν ἐν τῇ τουρκικῇ γλώσσῃ δηλοῖ ἀχθοφόρον, ὄνομα ἀρκούντως πρὸς τὸ πρᾶγμα ἀνταποκρινόμενον, ὡς φέρον τὸ ἄχθος τῶν κυβερνητικῶν υποθέσεων, δι' οὗ ὁ βασιλεὺς φορτίζει τὸν πρῶτον ὑπουργὸν μετ' ἀπεριορίστου πληρεξουσιότητος, συνάμα δὲ καὶ μετ' ἀμερίστου εὐθύνης. Ὁ πρῶτος βεζύρης τῶν Ὁθωμανῶν (Ἄλαεδδίν), ἀδελφὸς τοῦ κυριάρχου (Ὁρχάν, υἱοῦ τοῦ θεμελιωτοῦ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας, καταλαβόντος δὲ τὴν ἀρχὴν τῷ 1326), οὐπω εἶχε τόσῳ μεγάλῃ ἐξουσίῃ, ὅσῳ οἱ ὕστερον μεγάλοι βεζύροι, οἵτινες, προσδρεύοντες πολλῶν ἄλλων βεζυρῶν, διεῖπνον διὰ τῆς ἰδίας χειρὸς τὰ τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης, τὰ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ἐσωτερικῆς διοικήσεως. Ὁ Ἄλαεδδίν, ἀπειρος ὢν τῆς πολεμικῆς, ἡσυχολήθη μόνον περὶ τὰ διοικητικὰ καὶ νομοθετικὰ τοῦ προκόπτοντος βασιλείου, ὅπερ ἐνίσχυσε διὰ σοφῶν θεσμοθεσιῶν, ἐνῶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐξέτεινεν αὐτὸ διὰ νέων κτακτῆσεων.<sup>1</sup>

## ΤΡΟΠΟΣ ΤΟΥ ΑΡΕΣΚΕΙΝ

Ὁ κ. Μογκριφ ἔγραψε περὶ τῆς τέχνης καὶ τῶν τρόπων τοῦ ἀρέσκειν· μία ὅμως φράσις αὐτοῦ, εἶναι ἐκφραστικωτέρα ὀλοκλήρου τοῦ βιβλίου.

«Ἀσφαλέστατον, λέγει, τρόπον τοῦ ἀρέσκειν νόμιζε τὴν διηνεκῆ λήθην σεαυτοῦ, τοσοῦτον μάλιστα τελείαν ὥστε μόνον περὶ τῶν ἄλλων νὰ σκέπτεσαι.»

Οἱ τρόποι ἄρα τοῦ ἀρέσκειν συναποτελοῦνται ἐξ εὐγενείας καὶ ἐπιεικειᾶς ἐξηγουσῆς ἀγαθότητα ψυχῆς καὶ ἐκ προσοχῆς συντόνου εἰς ἐκπλήρωσιν ἀκριβῆ πάντων τῶν κοινωνικῶν καθηκόντων. Γυνὴ νέα ἔχουσα καὶ πνεῦμα καὶ μάθησιν, ἄνευ ὅμως ἐπιδειξέως, συμπεριφορὰν εὐάρεστον ἀλλ' ἀφελῆ, ἔνδυμα κομψὸν ἀλλ' ἀπεριεργον, φαιδρότητα κοσμίαν, ψυχῆς γαλήνην μὴ ἀποκλίνουσαν εἰς ῥαθυμίαν, ἐνὶ λόγῳ, προτερήματα φιλόκομπα, ἢ γυνὴ αὐτῆ, λέγω, φαίνεται μοι πρότυπον ἐντελοῦς γυναικῆς ἄξιον μιμήσεως. Ἡ νέα γυνὴ, ἢ συναίσθανομένη καλῶς τὰς ἀρχὰς ταύτας, εἶναι σχεδὸν βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας της ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Πρέπει δὲ καὶ πρὸς

1. Ἐκ τῆς ἱστορίας τῆς Ὁθωμ. Αὐτοκρ. Χάμιτ, μετ. Κ. Κροκιδά.